

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/95/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2612209859
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Klepancová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2612209859.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Klepancovej a členiek senátu JUDr. Evy Barcajovej a JUDr. Evy Behranovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 19C/6/2013-44 zo dňa 18. decembra 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal náhrady škody vo výške 125,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 440,- eur, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica (ďalej len „exekučný súd“), pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa v zákonom stanovenej lehote. Odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie vecne odôvodnil tým, že z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Senica sp. zn. 9Er/26/2011 zistil, že súdny exekútor doručil exekučnému súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 14.01.2011 a exekučný súd udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie dňa 04.07.2011. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že i keď o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote, čo možno považovať za nesprávny úradný postup, navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal vznik škody, preto akékoľvek ďalšie úvahy súdu o splnení ďalšej z podmienok vzniku zodpovednosti, t.j. existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, nie sú dôvodné. V konaní odporca vzniesol námietku premlčania, ak došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.4.2009 - o takýto prípad v prejednávanej veci nešlo, nakoľko žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu prvého stupňa doručená dňa 15.7.2010. Súd prvého stupňa sa preto vznesenou námietkou premlčania ani nezaoberal. Právne svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil ustanoveniami § 3 ods. 1 písm. d), ods. 2, § 4 ods. 1 písm. a), § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, § 19 ods. 1, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 514/2003 Z.z.“), ustanoveniami § 41 ods. 2 písm. i) a § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučného poriadku - ďalej len „Exekučný poriadok“). O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Podľa navrhovateľa

- a) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
- b) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
- c) neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

K jednotlivým dôvodom odvolania navrhovateľ uviedol, že súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Súdu neprísluší polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Navyše súd svojimi úvahami úplne neguje doposiaľ vytvorenú a stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, ktorá je základom štandardu ochrany základných práv v Európe, teda aj práva na spravodlivý súdny proces a osobitne práva na prerokovanie veci v primeranom čase.

K odvolaniu navrhovateľa sa odporca nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201, 204 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 202 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z.).

Odvolací súd vo veci rozhodol podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, nakoľko vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejedná sa o konanie, v ktorom by súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a <. bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejde ani o konanie vo veciach porušovania zásady rovnakého zaobchádzania a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Predmetom konania na súde prvého stupňa bolo rozhodovanie o nároku navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu spočívajúceho v rozhodnutí o žiadosti exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej 15 - dňovej lehoty.

Úlohou odvolacieho súdu je posúdiť správnosť rozhodnutia a postupu súdu prvého stupňa, ktorý návrh v celom rozsahu zamietol.

Navrhovateľ sa svojou žalobou domáhal z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu náhrady škody vo výške 125,- eur. Táto škoda predstavuje podľa navrhovateľa náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Navrhovateľ podľa vlastného tvrdenia vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje s spojené s vyhotovovaním urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštové a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- eur. Zároveň si navrhovateľ uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 440,- eur, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú

nesprávnym úradným postupom. Sumu 440,- eur navrhovateľ vyčíslil výpočtom - alikvotným pomerom 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu na základe aplikácie doktríny ústavného súdu teda 660,- eur za rok : 12 mesiacov v roku = 55,- eur za mesiac. Exekučný súd bol pritom podľa navrhovateľa nečinný viac ako 241 dní, uplatnil si teda nárok za celých osem mesiacov. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil navrhovateľ tým, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. V skutočnosti, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, navrhovateľ vzhľadom na nesprávny úradný postup exekučného súdu.

Z obsahu preskúmaného spisu, súčasťou ktorého bol exekučný spis Okresného súdu Senica sp. zn. 9Er/26/2011 odvolací súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená exekučnému súdu dňa 14.01.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. č.k. SR 08015/10 zo dňa 21.09.2010. Exekučný súd poverením sp. zn. 9Er/26/2011 zo dňa 04.07.2011 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na základe vykonateľného rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a), zákona č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len žiadosť) s príslušným orgánom podľa § 4.

Podľa ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že v prípade zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa jedná o objektívnu zodpovednosť, čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu (poškodeného) nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu. Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Pre priznanie náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je nevyhnutné súčasné splnenie troch podmienok: 1) nesprávny úradný postup, 2) vznik škody a 3) príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Predpoklad súčasného splnenia uvedených podmienok znamená, že ak chýba čo i len jedna z podmienok, náhradu škody nie je možné priznať. Dôkazné bremeno preukázať podmienky náhrady škody spočíva na poškodenom, v preskúmvanej veci na navrhovateľovi.

Pojem „nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci“ nie je zákonodarcom v citovanom ustanovení § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. výslovne definovaný, je uvedený len príkladmo. Je však možné vyvodiť, a to aj z ustálenej judikatúry, že ide o taký úradný postup, ktorý má vadu, ktorá nie je v súlade s príslušnou právnou úpravou. Jedná sa o postup, pri ktorom dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie orgánu verejnej moci alebo porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti, teda o postup nezákonný. Skutočnosť, že ide o nesprávny úradný postup taktiež určuje fakt, že musí ísť o úradný postup priamo súvisiaci s výkonom právomocí orgánu verejnej moci. Nesprávnym úradným postupom nie sú len prípady, v ktorých orgán verejnej moci priamo koná (pri rozhodovacej činnosti) ale aj pri porušení povinnosť urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, prípadne ak ide o nečinnosť pri výkone verejnej moci.

Navrhovateľ odvodzuje svoj nárok na náhradu škody z nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý v konaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nekonal v súlade s ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, keď poverenie na vykonanie exekúcie vydal po uplynutí zákonom stanovenej 15 - dňovej lehoty. Preskúmaním napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa rozhodujúc o predmetnom nároku navrhovateľa pri posúdení, či došlo k nesprávnemu úradnému postupu, vychádzal zo znenia ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného ku dňu začatia exekučného konania (dňa 10.12.2010 spísaním návrhu na vykonanie exekúcie do zápisnice pred súdnym exekútorom), teda zo znenia účinného od 01.06.2010. Podľa tohto ustanovenia súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Exekučným titulom podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku účinného ku dňu začatia exekučného konania sú vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentom navrhovateľa, že zákonodarcu mal pod pojmom rozhodnutia rozhodcovských komisií na mysli rozhodnutia akýchsi rozhodcovských komisií rozhodujúcich v pracovnoprávných sporoch a zrušených v roku 1992. Pod pojmom rozhodcovská komisia nemožno vidieť orgán, ktorý bol zrušený pred takmer 20 rokmi (v čase rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia), nakoľko jeho rozhodnutia už dávno nemôžu byť predmetom exekúcie. Tento pojem možno vykladať jedine v zmysle zákona o rozhodcovskom konaní a teda tak, že ide o rozhodcovský súd. Svedčia o tom aj okolnosti prijímania novely Exekučného poriadku č. 144/2010 Z.z., ktorá s účinnosťou od 01.06.2010 zaviedla do Exekučného poriadku výnimku, že lehota na udelenie poverenia neplatí na exekučné tituly, ktorými sú notárske zápisnice a rozhodcovské rozhodnutia. Táto novela Exekučného poriadku bola reakciou na situáciu na súdoch, ktoré boli zavalené žiadosťami o udelenie poverenia na základe takýchto exekučných titulov, pričom išlo o vymáhanie pohľadávok vzniknutých zo spotrebiteľských zmlúv, ktoré vo väčšine prípadov obsahovali neprijateľné podmienky. Úmyslom zákonodarcu bolo jednoznačne pri oboch druhoch exekučných titulov (notárskych zápisníc a rozhodcovských rozsudkov) poskytnúť exekučným súdom dlhšiu lehodu na preskúmanie týchto exekučných titulov v záujme ochrany spotrebiteľov.

Z uvedeného vyplýva, že exekučný súd v uvádzanej exekučnej veci nebol povinný vydať poverenie súdnemu exekútorovi v 15 - dňovej lehote. Súd prvého stupňa pri skúmaní či došlo k nesprávnemu úradnému postupu teda vychádzal zo správneho znenia ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, vyvodil však z neho nesprávny záver. Na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel odvolací súd k záveru, že v prípade, ak exekučný súd vydal v uvádzanej exekučnej veci poverenie po uplynutí 15 dňovej lehoty, nedopustil sa nesprávneho úradného postupu.

V preskúmvanej veci teda nie je možné konštatovať, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu, keď exekučný súd vydal poverenie súdnemu exekútorovi po uplynutí 15 - dňovej zákonnej lehoty. Z citovaných ustanovení účinných od 01.06.2010 jednoznačne vyplýva, že lehota 15 dní

na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi sa nevzťahuje na exekučné konanie, v ktorom je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok.

Odvolací súd dáva za pravdu odporcovi v tom, že nesprávny úradný postup nie je možné vidieť ani v existencii prieťahov v konaní exekučného súdu. Navrhovateľ nepreukázal, že by v konaní exekučného súdu boli príslušným orgánom konštatované prieťahy, pričom všeobecný súd v konaní o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom takýmto orgánom nie je. Odvolací súd len dodáva, že štát nemôže zodpovedať za prieťahy, ktoré sú spôsobené nedostatkom súčinnosti či dokonca zámerným pôsobením zo strany účastníkov či sú vyvolané inými okolnosťami, ktoré nemajú pôvod v povahe súdu a ich inštitucionálnom a organizačnom vybavení.

Podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody musia byť splnené súčasne. Podmienka existencie nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v danej veci splnená nie je. Nemôže byť teda splnená ani podmienka existencie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Vzhľadom k uvedenému nie je potrebné skúmať existenciu škody, jej rozsah a nemajetkovú ujmu, náhrady ktorej sa navrhovateľ domáha.

Odvolacie námietky navrhovateľa sú nedôvodné a sčasti zmätočné. Navrhovateľ nešpecifikoval akým postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Pod odňatím možnosťou konať pred súdom treba rozumieť taký závadný (zákonu sa priečiaci) procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) OSP významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Z obsahu spisu v preskúmvanej veci odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že súd prvého stupňa odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom. Zmätočná je námietka, že súd prvého stupňa nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty - tento názor sa v odôvodnení rozhodnutia nenachádza. Poukázanie na skutočnosť, že súd prvého stupňa nevykonal navrhnuté dôkazy je tiež zmätočné - z obsahu preskúmvaného spisu nevyplývajú žiadne návrhy navrhovateľa na vykonanie dôkazov, naopak, navrhovateľ už vo svojom návrhu uvádza, že vyčíslenie škody vychádza z účtovnej agendy, pričom z dôvodu ochrany osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií nie je možné účtovné doklady, pracovné a obchodné zmluvy predložiť súdu. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva ani polemizovanie súdu prvého stupňa o limitácii dĺžky súdnych konaní.

Súd prvého stupňa vo veci riadne zistil skutkový stav, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil správne a vec posúdil správne aj po právnej stránke s výnimkou vyššie uvedenej aplikácie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, ktorá skutočnosť však na správne rozhodnutie súdu nemala vplyv.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bol v plnom rozsahu úspešný odporca, v dôsledku čoho mu v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odporca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, neboli mu preto odvolacím súdom priznané.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.